

Ковалевська Н.В.,
кандидат педагогічних наук, доцент,
Полтавський національний педагогічний університет
імені В.В. Короленка,
(Полтава, Україна)

СУЧАСНІ ПЕРСПЕКТИВИ ВЗАЄМОДІЇ ЗДО І СІМ'Ї

У статті здійснено аналіз сучасних форм організації та налагодження ефективної взаємодії закладу дошкільної освіти і сім'ї. Автором проаналізовано технологію нетворкінгу як форму співпраці ЗДО та сім'ї в умовах воєнного стану та карантинних обмежень.

Ключові слова: взаємодія, заклад дошкільної освіти, родина, технології співпраці, нетворкінг.

Проблема взаємодії ЗДО і сім'ї розглядається нами як спеціально організована система впливів, зв'язків, відносин, узгоджених дій і контактів педагогів і батьків, спрямованих на активізацію спільної діяльності у процесі виховання, навчання дітей, а також створення сприятливих умов для особистісного розвитку і зростання дітей, організації їх активного життя. На сучасному етапі вихователями використовуються не лише традиційні форми, методи, прийоми роботи з батьками [1].

Останнім часом все частіше використовуються сучасні технології, серед яких: технології взаємодії з родинами, технології безконфліктного спілкування, технології реалізації форм співпраці та інші. Ці технології ефективні для встановлення партнерської взаємодії між вихователями ЗДО та батьками в умовах карантинних обмежень, воєнного стану, зважаючи не те, що не передбачають особистого контакту між учасниками взаємодії.

Міністерство освіти ще під час розпалу пандемії та карантинних обмежень наголошувало на необхідності звернути увагу на запровадженні дистанційних форм у роботі з батьками на онлайн платформах: Google Classroom, ZOOM, на активному застосуванні мобільних додатків Messenger, Viber, Facebook в межах робочого часу.

Щоб донести інформацію до батьків, привернути їхню увагу, потрібно знайти оптимальні форми взаємодії, знайомити з ними майбутніх вихователів дітей дошкільного віку [2; 3]. Звісно, нетрадиційні форми роботи із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій не замінять живе спілкування батьків з вихователями, але все більшого поширення в складних умовах набуває нетворкінг – форма взаємодії з батьками вихованців за допомогою соціальних мереж та інших Інтернет-платформ.

Розумне й домірне застосування ІКТ-технологій має низку переваг, серед яких: урізноманітнення традиційних методів роботи, економія часу, можливість налагодити зворотний зв'язок, оперативність реагування на запити і потреби родин, постійна інформаційна психолого-педагогічна підтримка батьків,

зручність у користуванні (кожен може отримати потрібну інформацію у зручний для себе час).

У цілому, ІКТ застосовні для реалізації таких напрямів діяльності: інформування; консультування; спільна розвивальна та виховна робота.

Технології нетворкінгу дають змогу вивести на новий рівень комунікацію з батьками, а також організувати ділове спілкування батьків та вихователів, практичного психолога, логопеда, медичної сестри, керівника закладу.

Якщо розглянути особливості дистанційної роботи з погляду комунікацій між вихователем та батьками чи громадськістю, можна виокремити такі основні принципи їхньої взаємодії:

- один до одного – спілкування вихователя і батьків, що за формою і змістом подібне до індивідуальної консультації;

- один до багатьох – співпраця вихователя одразу з багатьма батьками згідно із заздалегідь спланованим графіком;

- багато до багатьох – одночасне спілкування вихователя, батьків кількох дітей, представників громадськості, під час якого відбувається обмін знаннями, досвідом і враженнями.

Прийнято вважати, що впровадження нетворкінгу має такі етапи:

- перший етап (аналіз): аналізуємо запити та потреби батьків; вивчаємо можливості різних соціальних мереж; обираємо платформу для нетворкінгу.

- другий етап (моделювання): створюємо профіль з інформацією про заклад; поширюємо інформацію про профіль серед батьків; залучаємо їх до співпраці.

- третій етап (практика): систематично наповнюємо профіль інформацією; налагоджуємо зворотний зв'язок.

Отже вважаємо, що технологія нетворкінгу є перспективною формою налагодження партнерської взаємодії між закладом дошкільної освіти та родиною в умовах карантинних обмежень, в умовах воєнного стану.

Список використаних джерел:

1. Ковалевська Н.В. Впровадження у роботу дошкільного навчального закладу нової форми співпраці – сімейний клуб. *Педагогічна освіта: теорія і практика. Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка*. Кам'янець-Подільський. 2017. Вип. 23 (2-2017). Ч. 2. С. 179 – 184.

2. Ковалевська Н.В. Навчальна дисципліна «Теорія та методика співпраці з родинами» у системі професійної підготовки майбутніх вихователів дітей раннього та дошкільного віку. *Імідж сучасного педагога*. 2016. № 47. С. 51 – 61.

3. Ковалевська Н.В. Підготовка майбутніх вихователів дітей дошкільного віку до взаємодії з родиною. *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*. Кропивницький : РВВ ЦДПУ імені В. Винниченка, 2018. Вип. 17. С. 112 – 116.